

Tarix və rus dili fənləri arasında fənlərərası əlaqə təcrübəsindən

İlqar ABDULLAYEV,

Bakı şəhəri MLK-nin tarix müəllimi
“Ən yaxşı müəllim” müsabiqəsinin qalibi,
əməkdar müəllim,

Xuraman ABDULLAYEVA,

MLK-nin rus dili müəllimi

Kurikulumda fənlərəası və fəndaxili integrasiya xüsusi tələb kimi qoyulmuşdur. Əgər kurikulumdan irəli gələn tələbləri diqqətələrənəzdirsaq integrasiyanın bugünkü təhsilin nəbzi olması qənaətinə gələ bilərik. Hətta nəzərdə tutulur ki, bəzi fənlər bir daha birləşdirilsin. Bu barədə danişarkən göstərmək yerinə düşərdi ki, tarix fənninin tədrisində fərqli yanaşımı Avropa və Amerika məktəblərinin dərs nümunələrində daha qabarıq şəkildə görə bilərik. Belə ki, orada ənənəvi tədrisdən fərqli olaraq ümumiləşdirilmiş kulturoloji və integrativ mövzulara daha çox üstünlük verilir. Həmin mövzular isə bir neçə fənni birləşdirməklə dərsin integrativliyini maksimum əhatə etmək məqsədini güdürlər. Bu zaman şagird əsl tədqiqatçıya çevrilir və tarixi hadisələrə müxtəlif prizmadan (siyasi, iqtisadi, mədəni və s.) yanaşmaq vərdişlərinə yiyələnir.

Məsələyə bu prizmadan yanaşıqdə tarix və rus dili fənləri arasında da xeyli təmas nöqtələri, bir-biri ilə əlaqəli məsələlərin olduğunu görə bilərik. Belə ki, Azərbaycan dilində uzunboğaz çəkmə anlamını verən rus dilindəki “sapoq”, “sapoşki” sözünün yaranma etimologiyasını nəzərdən keçirərkən buna bir daha əmin olmaq olar.

Göstərmək yerinə düşərdi ki, “sapoq” sözü “sapla bog” sözündən əmələ gəlmışdır. Bu sözü ilk dəfə böyük hun sərkərdəsi Atilla 451-ci ildə Roma ordusunu ilə olacaq taleyüklü Katalaun döyüşündən əvvəl öz əsgərlərinə müraciətlə onların ayaqqabılının etibarlı olması üçün işlətmüşdür. Belə ki, əvvəlki döyüşləri daim diqqətələrənəzdir. Atilla dəfələrlə hun ordusunu əsgərlərinin döyük meydanda ayaqqabılının ayaqlarından çıxmasının və düşmənlerin bundan istifadə etməsinin şahidi olmuşdu. Buna görə də öz dövrünün görkəmli sərkərdəsi olan Atilla belə taleyüklü döyüşdən əvvəl əsgərlərinin ayaq geyiminin etibarlı olması üçün onların uzunboğaz çəkmə geyib, sonra da sapla bərk-bərk bağlamalarını tələb etmişdir. Döyüşdən sonra əsgərlər yekdilliklə belə ayaqqabılının ayaqlarında çox etibarlı qaldığını bildirmişdilər. O vaxtdan belə uzunboğaz çəkmələr “sapla bog” sözündən “sapoq” adlanmışdır.

Rus dili müəllimləri şagirdlərə təzə sözləri

öyrədərkən “sapoq” sözünün yaranmasını Atillanın adı ilə, yaxud tarix müəllimi Katalaun döyüşündən danişarkən onu “sapoq” sözünün yaranması ilə əlaqələndirirəsə, onda təbii ki, bu assosiasiya nəticəsində şagirdlər onları daha yaxşı anlayar və daha böyük səmərə əldə olunar.

Yaxud, götürək “əmtəə” sözünü. “Əmtəə” sözü məlum olduğu kimi rus dilindəki “tovar” sözünün qarşılığıdır. “Tovar” sözü isə türk - Azərbaycan dilində xırda buynuzlu mal - qara mənasını verən “davar” sözündən yaranmışdır. Bu baxımdan tarix müəllimləri nisbotən yuxarı sınıfların əmtəə - pul münasibətlərinin yaranmasını izah edərkən “əmtəə” sözünü rus dilindəki “tovar” sözü ilə, “tovar” sözünün də öz növbəsində hələ pulun meydana gəlməsindən əvvəl mübadilə əməliyyatlari zamanı mübadilə vahidi kimi işlənən “davar” sözü ilə, eləcə də rus dili müəllimləri şagirdlərə “tovar” sözünü öyrədərkən onun “davar” sözündən əmələ gəlməsi ilə əlaqələndirirəsə aydınlaşdır ki, daha yaxşı səmərə olar. Belə ki, bu zaman həm şagirdlər mövzunu daha yaxşı qavrayar, həm də qarşılıqlı surətdə digər elmin incəliklərinə bələ olurlar.

Rus dilində işlənən “slon”, yəni “fil” sözünün də çox maraqlı yaranma tarixi vardır. “Slon” sözü “aslan” sözündən yaranmışdır. Belə ki, XVI əsrə rus çarına Hindistan hökməndərini tərəfindən göndərilən fili birinci dəfə görən ruslar onun necə adlandırdığını bilmədiklərindən o vaxtlar artıq ruslar tərəfindən işgal olunmuş türkdilli xalqların yaşadığı yerlərdən dəvət olunan “mütəxəssis”dən bu heyvanın necə adlandırdığını soruşurlar. Dəvət olunmuş “mütəxəssis” də bu heyvani birinci dəfə görəndən onu aslan hesab edir və elə “aslan” da adlandırır. Lakin “aslan” sözünü kifayət qədər aydın tələffüz edə bilməyən ruslar “aslan” sözünü “slon” kimi tələffüz edirlər. Beləliklə də “aslan” sözündən “slon”, yəni “fil” sözü əmələ gəlir. Təbiidir ki, Azərbaycan bölməsinə şagirdlərinə “slon” sözünü öyrədən rus dili müəllimi onu Hindistanla, Azərbaycan dilindəki “aslan” sözü ilə əlaqələndirirəsə, daha yaxşı olar, sözlər şagirdlərin yadında daha uzun müddətə qalar.

Həm rus, həm də hazırda Azərbaycan dilində geniş miqyasda işlənən “kolbasa” sözünün də çox maraqlı yaranma tarixi vardır. Belə ki, XVI-XVII əsrlərdə türk silahi özünün ən qüdrətli vaxtlarına çatarkən, işğal edilən ərazilər Skandinaviya yarımadasına qədər uzandıqda əsgərlərin ərzaqla təminatı məsələsi ön plana çıxmışdır. Bu barədə danişarkən qeyd etmək yerinə düşərdi ki, hazırda da Finlandiyanın paytaxtı Helsinkinin yaxınlığında Turku adlı qəsəbə vardır ki, mənəsi da “Türklər” deməkdir. Burada indi də türk millətindən olan insanlar kompakt şəkildə yaşayırlar. Xatırlatmaq yərinə düşərdi ki, osmanlı türkləri 1677-ci ildə Helsinkini tutub, yandırmışlar.

Orduda xidmət edən əsgərlərin ərzaqla dərim və etibarlı şəkildə təmin olunması üçün hər bir əsgər kəsilmiş inəyin bağırıqlarını yaxşıyaxşı təmizlədikdən sonra ora əvvəlcədən hazırlanır, pörtülmüş ətləri doldurur və atın yəhərinə, xüsusi yerə bərkidirdi. Beləliklə, sürətlə yerini dəyişən türk əsgərlərinin özləri ilə daim hazır yeməkləri olurdu. Malın təmizlənmiş bağırıqlarına əvvəlcədən pörtülmüş əti isə əsgərlər qolları ilə basıldıqlarından belə yeməkləri “qolbas”, yəni qolla basılan yemək adlandırırdılar. Sonradan isə türk dillərindəki belə “qolbas” sözü rus dilinə “kolbasa” sözü kimi keçmişdir. Bu baxımdan tarix dərslərində osmanlı türklərinin XVI-XVII əsrlərdə vaxtilə tutmuş olduqları ərazilərdən danişarkən bu məsələlərin həm rus, həm də Azərbaycan dilində işlənən “kolbasa” sözü ilə əlaqələndirilməsi, şübhəsiz ki, həm şagirdlərin dünyagörüşünü genişləndirir, həm osmanlı türklərinin işğal etdikləri ərazilərin nə qədər geniş miqyasda olması haqqında onlarda geniş təsəvvür yaradır, həm də ümumiyyətlə şagirdlərin dərsə olan marağını dəyişir.

Məlum olduğu kimi, Azərbaycanda SSRİ dövründə pul vahidi kimi işlənən manat rubl kimi tərcümə edilirdi. İndi isə hər iki respublika - həm Azərbaycan, həm də Rusiya müstəqil olduqlarından onların öz pul vahidi vardır - Azərbaycanı - manat, Rusyanı - isə rubl. Şagirdlərə tarix dərslərində pulların yaranması haqqında məlumat vermək də şübhəsiz ki, onların dərslərə olan marağlarını dəyişir.

Bu zaman müəllim bildirməlidir ki, Azərbaycan manatı “moneta” sözündən yaranmışdır, mənəsi da “pul” deməkdir. Bu söz vaxtı ilə Bizansdan Rusiyaya, Rusiyadan isə Azərbaycana keçmişdir. Məlum olduğu kimi, orta əsrlər dövründə Azərbaycanda işlənən pul vahidləri “dinar”, “dirhem”, “tümən” və s. adlanmışdır. Son iki əsrde isə Azərbaycan rus imperiyasının tərkibində olduğundan təbiidir ki, bu asılılıq pul vahidlərində də öz əksini tapmışdır.

Rus rublu isə ilk dəfə rus çarı adımı qəbul etmiş İvan Qroznının vaxtında işlənmişdir. Belə ki, İvan Qroznı Rusiyadan sərhədlərini ətraf yerlərin hesabına genişləndirməyə başladıqdan sonra vahid və monolit rus dövlətinin simvolunu pul vahidində təcəssüm etdirmək üçün “rubl” u qəbul etmişdir. “Rubl” sözü belə hesab edilir ki, İvan Qroznının vaxtında olan xüsusi gümüş parçalarından kəsilib ayrılmalı, sonra isə alımacaq məhsulun əvəzinə pul kimi verilməli idi. Kəsmək, yəni “vrubit”, yaxud da “rubit” sözündən isə “rubl” sözü yaranmışdır.

Aydındır ki, şagirdlərə XVI əsr rus tarixi tədris edərkən İvan Qroznıdan, vahid rus pulu olan “rubl” danışmaq, onları üzvü şəkildə əlaqələndirmək həm şagirdlərdə dərsə marağını artırır, həm də onların tədris olunan materialları uzun müddətə yadlarında saxlamalarına imkan verir.

Şagirdlərə puldan danişarkən yəqin ki, “qəpik” sözünün yaranması haqqında məlumat vermək də maraqlı olar. Göstəriləndirilər ki, “qəpik” sözü gümüş, yaxud da qızıldan kəsilmiş pulların üzərində olan nizə - “kəpyo” ilə əlaqədar olaraq yaranmışdır. Belə ki, gümüş, yaxud da qızıl pulların üzərində olan nizəni ruscadan tərcümə etdikdə alınan “kəpyo” sözünü xalqımız “qəpiko”, “qəpik” sözü kimi tələffüz etmişdir. Aydındır ki, rus dili dərslərində şagirdlərə nizə sözünün tərcüməsini - “kəpyo” deyərkən müəllim onu “qəpik” ilə əlaqələndirirəsə, bu zaman həm dərs şagirdlərə maraqlı olar, həm də uzun müddətə yadda qalar.

Eləcə də tarix dərslərində pulların yaranmasından danişarkən müəllim onu nizə - “kəpyo” ilə əlaqələndirirəsə, təbii ki, bu əlaqələndirmənin də səmərəsi böyük olar.

Getirilən misallardan göründüyü kimi, tarix və rus dili dərslərində çoxlu “təmas” nöqtələri, hər iki fənn üçün ortaq olacaq xeyli ifadə və sözlər vardır. Əsas məsələ müəllim tərəfindən hər bir dərsə yaradıcılıqla yanaşmaq, şagirdlər üçün hər iki fənn arasında ümumi ola biləcək ifadələri secdirməklə onları müasir dövrlə əlaqələndirmək və beləliklə də dərsə də böyük maraqlı yaratmaqdır.